

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Trinitas rerum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

cum pleni sine historicorum libri, neque plura super Aegypti rebus miracula celebrentur, quam molium hujusmodi amplitudines, aliquot etiam ad hanc usque diem perdurantibus, rem adeo pyramidum notam verbosius prosequi superfluum existimavi, si unum illud addidero, Nazianzenum minorem.

me respuere eorum opinionem, qui pyramides eas in Aegypto celebriores ab Iosippe Hebreo exadificatas putant, ut frumenti conditoria essent, & nomen rei consentire dicit, quod me triticum vocant. Nam & Stephanum, in iis quæ Hermolaus Byzantinus compilavit, legimus. Etas eas διπλά ταῦ πυραῖ. Sed fabulum subiungit, ὃς οὐαγαράν ὁ Βασιλεὺς, ἐδεινοὶ μητέραι, κατὰ τὸν αἰγυπτίον, ἀτρίτῳ scilicet quod undique congestum Rex eo contulerit, penumquam Aegyptum afficerit, cum Iosippi consilium salutare fuerit, ne mortales fame, quæ per tot annos iatura erat, absumerentur. Illas porro vulgus adhuc Granaria Pharaonis vocat.

DE TRINO. CAP. XXXIX.

In ter hieroglyphicas has imagines, & trinum, triangularemq; pyramidem nonnulli adnumerant, cujusmodi obelisci bases aliquot Romæ vidi, quod mysterium enodare, et si profundioris ingenii, altiorisq; disciplina opus esse non ignoro, in quo omnia, ad hoc usque tempus ingens prestantissima defatigata sunt: non absurde tamen me facturum existimo, si modicum quid umbra ad commenti hujus rationem ex Philosophorum Theologorumque vetustiorum dictatis, pro renata breviter tetiger.

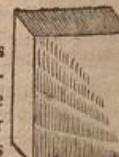
TRINITAS RERUM. CAP. XL.

Unitates in rebus tres, **T**res ajunt hi in rebus unitates considerari, ita tamen mutuo connexas, ut unitatis simplicitate minimè discedant. Est enim primum ea in rebus unitas, qua unumquodque sibi est unum, sive que constat atque cohæret, cui quidam ex veteribus adeo favere visi sunt, ut numerum ex natura rerum amovere cogitarint. Est ea secundo, per quam alteri res unitur, & per quam demum omnes mundi partes unus sunt mundus. Tertia, atque omnium princeps, est, qua totum universum cum suo opifice, quasi exercitus cum suo duce, est unum. Adeo tripartito considerata unio in unicuique rei per suam unam simplicem unitatem, derivatam ab uno illo, quod & primum unum, & trinum simul, atque unum est, à Patre inquam, Filio, & almo Spiritu. Nam & Patris potestas, omnia producens, suam omnibus largitur unitatem. Et sapientia Filii rite omnia disponens, omnia invicem unit & copulat. Mox Spiritus amoris sui vinculo ad Deum omnia convertens, totum opus opifici, nexus charitatis adjungit. Hinc illud Deo inditum amoris cognomentum quo mortales affecti, primo Deum ipsum supra nos, supraque omnia diligere debemus, secundo loco nos ipsos, tertio proximum, sicut nos ipsos.

CUBUS. CAP. XLI.

Observatio Mathematica de cubo.

Accedit huc Cubis ex trigonalibus figuris, quatuor compactus triangulis cuius hieroglyphicum est SUPREMUM NUMEN. Nam cum in Mathematicorum datis punctum referatur ad monadem, linea ad dyadem: utpote quæ ab aliquo tendat ad aliquid, superficies vero sit ternarius, qui figuræ inter rectilineas principium habetur, ut quoddam veluti elementum, inde si corpus solitum conficiatur, cubus erit, triangulis quippe quatuor rectilineis in corpus unum coagmentatis atque compactis: ita prima pyramis inter solidâ emicat, cuius basis tres ostentat angulos. Quartus in ipsius figuræ summitate positus, ut numinis formam, ita & nomen quod Pythagoricos accepit. Addunt Magi, simplex quoque triangulum æquilaterum Divinitatis indicium esse, five rerum cœlestium effigiem: utpote quod sit sibi æquale, difficulter moveatur, & ad malum declinare non possit.



JUSTI